

udbetalt seks øre i timen. Dette beløb svarer til to tredjedele af en portion dyrtidstillæg efter de hidtil gældende regler.

Ligesom tilfældet var ved den i 1961 gennemførte ændring af lønnings- og pensionslovens bestemmelser om dyrtidsregulering, må det anses for ønskeligt, at tidspunkterne for dyrtidsregulering i det væsentlige er sammenfaldende for tjenestemænd og for det store flertal af andre lønmodtagere. Det foreslås derfor, at dyrtidstillægget ændres for hver fulde tre points udsving i op- og nedadgående retning i reguleringspristallet ud over 100. Der er derimod *ikke optaget nogen bestemmelse om regulering af tjenestemandslønningerne ved fald i reguleringspristallet under 100*, idet tjenestemandorganisationerne under hensyn til indholdet og virkningen af den hidtil gældende reguleringsordning har henstillet, at dette spørgsmål gøres til genstand for nærmere forhandling, såfremt den omhandlede situation måtte blive aktuel, ligesom organisationerne har modtaget tilsagn om, at den samlede reguleringsordning for tjenestemændene optages til fornyet forhandling, hvis der på et senere tidspunkt på det private arbejdsmarked måtte blive truffet aftale om ændring af pristalsintervallet på 3 points.

Ved at fastsætte, at dyrtidstillægget ændres for hver fulde tre points udsving i reguleringspristallet ud over 100, vil reguleringen ske ved pristalsændringer, der er 1,65 gange så store som ændringer på tre points i det hidtil anvendte pristal, der med basis i juli 1949 beregnedes til 165 i januar 1963.

Som følge af den *sjældnere regulering*, som overgangen til anvendelse af reguleringspristallet således medfører, vil det allerede for at imødegå en forringelse af tjenestemændenes hidtidige dyrtidsregulering være nødvendigt at *forhøje størrelsen af de portioner, hvormed tjenestemandslønningerne reguleres*.

På denne baggrund foreslås en ændret opgørelsesmåde for dyrtidstillægget.

Siden 1. april 1958 er tjenestemandslønningerne dyrtidsreguleret med portioner, hvis størrelse principielt udgør en procentdel af den lønning, som fastsattes i lønnings- og pensionsloven af 1958 uden senere tilkommende overenskomstillægsportioner. Som følge heraf giver de hidtidige dyrtidsportioner under stigende realindkomst og pristal stadig ringere dækning for dyrtiden. Det foreslås derfor, at *grundlaget for dyrtidsreguleringen fremtidig bliver bruttolønningen pr. 1. april 1963* (bortset fra eventuelt stedtillæg), men med tillæg af eventuelt kommende overenskomstillægsportioner. Endvidere foreslås, at den angivne lønstørrelse reguleres med *3 pct. for hver 3 points stigning i reguleringspristallet ud over 100*. Herigennem får tjenestemændene til stadighed samme dækning for dyrtiden, uanset pristalsændringernes styrke og hyppighed. Ændringen indebærer endvidere, at *tjenestemandslønningerne fremtidig stiger og falder helt overensstemmende med reguleringspristallets udsving*. Tjenestemændene får her-